

kaj to, — Šusteršič napravil je prostor drugemu sebičniku za politično kariero. In slovensko ljudstvo stradalo boče i zanaprej...

Avstriji preblizo! Na Srbskem hočejo baje kraljevske rezidenco iz Belgrada v Niš ali Kra-gujevec preseliti. Pravijo, da je Belgrad Avstriji preblizo in bi v slučaju vojske s Srbijo naši kanoni v Semlinu ter donavski monitorji za Belgrad malo prenevarni bili...

Od Rusije. Ruska vlada dobi iz žganjepitja velikanski dobiček. Pomisliti se mora, da se popije na Ruskem vsako leto mnogo čez 1000 milijonov litrov žganja. In za to blaženo Rusijo se naši prvaki tako hudo navdušujejo!

Iz Amerike. Država Nova Mehika pristopila je Združenim državam severne Amerike. To je sedaj 47. država v tej zvezi.

rije jasno odgovorili! Pomislite, da nosite duhovniško suknjo in da je Bog rekel: Gorje tistemu, ki dela pohujšanje; bolje bi bilo, da se mu obesi mliński kamen okoli vratu in se ga potopi v vodi... Gospod župnik, farani Vas še enkrat prosimo: ne pozabite krščanstva! Rujuvodušniki.

Sv. Andraž v Slov. gor. Veseli čas snubačev prinese večkrat seboj kaj posebnega in zanimivega in to gotovo tudi letos ni izostalo. Tukaj tik župniške cerkve se nahaja nov parček. Prvi je Gorčan, druga je vzorna polskovica iz tukajšne slov. (slabe) Marijine družbe. Že kakih 14 dni imata omenjena z ovseno slamo zamašena okna in si kuhata čaj po noči in po dnevu ter sta si vse potrebno ukrenila spredaj in vzadi in zvestobo obljubila do zadnjega diha zgoraj in spodaj. Srkata nadepolni deviški med spredaj in zadi ter sanjata o zakonski sreči spodaj in zgoraj. Mi Andraževčani seveda nimamo ničesar nasproti in njima želimo vse dobro spodaj in zgoraj in obilo sreče spredaj in zadi. Pravilen je menda toraj le izrek, da se mačka ne kupuje v žaklju, ampak naj se vse popred pošteno preizkuša. Snubači! Bodite toraj previdni in ne kupujte mačke v žaklju, ampak vse popred preskusite zgoraj in spodaj ter spredi in zadi, da ne bodete potem preklinjali spredi in zadi in bili za vedno nesrečni zgoraj in spodaj!

Sladkagora. V zadnjih božičnih praznikih, na sv. dan, je tukajšni č. g. župnik Martin Krajnc navzoče vernike raz prižnice nagovarjal, naj gredo obilno k „ofru“, češ da on od nabrane denarja nič ne vzame. Pa ni upal, da bi se njegovi častni besedi verjelo, se je pa izrazil dvakrat kakor kak pijanec: „Naj me strela vreže, če jest kaj dobim od teh denarjev“... Lep vzgled katoliškega župnika!

Trg Lemberg. Ko k nam prva številka „Štajerca“ prirota, smo zagledali dopis iz Sladkegore, pod koto faro tudi mi Lemberžani spadamo, smo toraj z njim in nekaki zvezi in sočutju. V tem dopisu opazimo polemiko zoper dopise iz Sladkegore v št. 53 in 54 l. 1911 „Slov. Gospodarja“, ki naglašajo, da ima tamošnji dopisnik patent na laži in obrekovanja. Mi smo koj uganili, kdo ima ta patent v Sladkigori; no ta, ki je smel samoga visoko častitega knezoškofa nalagati, da v Mestinju niso več kot samo tri hiše katoliške, kar si naj Mestinjčani zapomnijo. V tem dopisu se tudi predbaciva močno spanje č. g. župnika Martina Krajnc v Sladkigori; pa glej ga spako, pred volitvami mu pa vselej zaspanec odlegne, kakor tudi dan pred volitvijo župana v Sladkigori; ta dan ni šel domu spat, ampak je pridno agitiral, ter ves zmučen se prišel semkaj v Lemberg s sladkim vincem krepčat in to tako pozno v noči, da mu je prišla njegova kuharica z dekle sem v Lemberg naproti. Zdjaj smo spoznali, kdo dela že šest let boj za županski stolec v Sladkigori. Mi Lemberžani smo pa v tem oziru pri volitvah, bodisi pri kakih koli, prav zadovoljni. „Slov. Gospodar“ nas pusti pri miru, in zato se imamo zahvaliti, da nimamo svojega župnika; ali je

res župnik za to faro nastavljen, da pri volitvah boj, prepri in sovraštvo dela??

Bodite pohlevni kot golobi in prebrisani kot kače.

Ta svetopisemska beseda napisana je prav za našo klerikalce. Kadar si hočejo denarja pri-skrbeti, so pohlevni kakor golobi; kadar pa se gre za plačilo, so prebrisani kot kače, pa čeprav se z rokovam duhovniške suknje neke go-tove hiše dotaknejo.

Tu je n. pr. opat v Tanzenbergu, dr. Bonifac M. Ecker. Prevzel je za propadlo družbo Kayser & Palese napram banki Suppan jamstvo. Ko pa se je menico tožilo, rabil je Ecker po svojem zastopniku nakrat gnili izgovor, da je za menice nezmožen, da je obljubil kot redovnik revščino in se torej ne more pravno vezati.

Seveda, ko je Ecker veliko menico (Wechsel) podpisal, bil je pohleven kakor golob in ni vedel ničesar o svoji obljubi za revščino in o svoji nezmožnosti za menice. Ko pa mu je šlo za vrat, spomnil se je takoj vsega tega in potegnul se je, prebrisan kot kača, iz zanjke. In najvišje sodišče na Dunaju se je pridružil temu mnenju ter je zavrnilo tožbo banke, medtem ko se deželna sodnija v Celovcu ter deželna nadsodnija v Gradcu nista ozirali na izgovor kakor kača prebrisanega opata.

Tudi bivši knezoškof dr. Kahn vtajil je na isto tako spretni način svoje jamstvo napram banki. Še v poletju 1910 je škof in njegov tajnik priznal, da bode plačal tistih 100.00 K, za katere je škof jamstvo prevzel. Ko je prišla firma Palese & Kayser v polom, zahtevala je banka plačilo teh 100.000 K in je poslala škofu tozadevno pismo. Nato je dobila banka odgovor od škofijskega tajnika dr. Lamberta Ehrlich, v katerem se je škofovo jamstvo priznalo ter edino le reklo, da škofa za sedaj denarja za plačilo primanjkuje. Pred sodnijo je banka s tem pismom dokazala, da je škof oadnosno njegov tajnik prevzelo jamstvo še l. 1910 priznal.

Ali kaj se je zgodilo? Škof dr. Kahn, oziroma njegov zagovornik, pripeljal je tajnika dr. Lamberta Ehrlich kot prič o sodniji, češ da je Ehrlich dotično pismo iz lastne moči brez škofovega naročila pisal. In glejte, škofovi tajnik dr. Ehrlich je imel čelo, da je to kot prič pred prisego potrdil...

Glasoviti „Pampus od Perusie“ je bil nedolžni otrok napram tem duhovnim gospodom. In čuditi se je le, da noben državni pravdnik ne poskusi, pravne pojme teh namestnikov božjih primerno popraviti...

(„Allg. Bauernzeitung.“)

Presenetljivo ednostavno

napravi se danes iz

MAGGI LEVIH **kock**

5 h

gotovo govejo juho

za napravo vkuhanih juh za polivanje zelenjave,
" " zósov,
" " pečenk itd.

Kocka da — polita edino s 1/4 litrom vrele vode — takoj 1 krožnik izvrstne za rabo gotove goveje juhe.

391

Edino pristno
z imenom Maggi in varstvenó znamko križeva zvezda!

Dopisi.

Polenšak. Dragi „Štajerca“! Kakor znano, naš župnik Podplatnik ne pusti mrtvim siromakom zvoniti. To se je zdaj že tretjič zgodilo. Dne 3. t. m. je umrl 98 let stari, obče spoštovani Jožef Nedelko iz Bratislavce. Naznanilo se je župniku smrt in obenem prosilo, da naj pusti zvoniti. Tega g. Podplatnik ni dovolil. Drugi dan šel je pokojnega sin zopet k župniku in prosil da naj pustijo vsaj enkrat zvoniti. Ali vse zastoj, ni se dovolilo! Tedaj pa občinski odbor sklene, najeti štiri može, ki so šli in so pokojnemu eno celo uro zvonili. Zato Bog plačaj vsem! Kako pa je hodil cerkveni ključar Franc Cvetko tožit zvonarje, poročali bodemo prihodnjič, ker še zdaj — kakor je Cvetko sam pravil — dr. Brumen nima tistih knjig, v katerih bi stala postava, da se ne sme Bogu v čast zvoniti...

Vurmburg pri Ptuj. Gospod urednik! Dolgo časa že „Štajerca“ čitamo in dolgo že trpimo, kako nas naš župnik Kokolj psuje zaradi resnicoljubnega tega lista Na dan sv. Treh kraljev napovedal je fajmošter shod v staro šolo. Tam je zopet psoval. Rekel je, da čitamo „smrdljivega Štajerca“ mesto evangelija, da smo vsled tega „črni“, naše hiše in naše duše pa so „zarjavele“. Ej, gospod župnik, to ni pravo krščanstvo! Prva Jezusova zapoved je ljubezen; in ljubezni se ne izkazuje s psovanjem ter z izdiranjem križev iz grobov! Žalostno je, da Vi kot duhovnik pridigujete politično sovraštvo celo mladini, katere klerikalni del Vam je seveda brezpogojno pokoren. Klerikalni mladeniči in dekleta bi Vas tudi vbogali, ako bi pridigovali sovraštvo proti lastnim starišem. Ali iz takega semena ne bo mnogo dobrega klasja... Ta fajmošter se celo tako daleč spozabi, da v šoli otrokom „Štajerca“ oponaša. Ali se to spodobí? Ali se tako tolmači četrto božjo zapoved? Gospod župnik, mirujte, kajti tudi naša potrpežljivost bi lahko ponehala in tudi mi bi lahko enkrat na vse Vaše hujska-

Poročali smo že v zadnjih številkah o grozoviti nesreči vsled zastrupljenja, ki se je zgodila v Berlinu. Mesto ima namreč „Asyl für Obdachlose“, to je zavod za berače itd. Naša slika kaže veliko poslopje tega zavoda, v katerem dobi do 2500 oseb prenočišče. V tem zavodu pa se je nakrat bolezen pojavila, ki se je izkazala takoj kot jako nevarno. Najprve so mislili, da je kaka kuga, kajti kar tucati ljudi je obolelo in umrlo. Potem zopet so rekli, da so vbogi bolniki jedli pokvarjene stare ribe, ki so jako nevarna jed. Ali naposled so dognali, da je pravi vzrok bolezní drugod iskati. Prebivalci azila so namreč pili žganje. To žganje so kupili pri nekem judovskem kramarju. Ta je delal svoje žganje iz metil alkohola (Holzgeist), ki je sicer jako ceno opojno sredstvo, ki pa je obenem nevarni strup. In na ta način so bili berači zastrupljeni. Obolelo jih je čez 120; od teh jih je umrlo

Zastrupljenje.

Das Berliner städt. Asyl für Obdachlose, der Schauplatz der Vergiftungen.

72. Kramarja in druge krivce so zaprl.